

GHE NÀO CHỜ HẾT TỘI ÁC HỒ CHÍ MINH

Tài Phùng với chiếc ghe vượt biển của 40 năm trước

Vào giữa tháng 12 năm 2022 vừa qua, một chiếc tam bản bằng gỗ, ngang 2.25m, dài 6.60m, của Viện Bảo tàng Hải cảng Le Havre, Tây-Bắc nước Pháp, đã bắt đầu cuộc hải hành qua Huê kỳ, không phải đi xin tỵ nạn, mà tới viện VHM ở Garden Grove, CA, để đem trưng bày như một chứng tích cụ thể thảm nạn vượt biển sau 30/04/1975, tố cáo tội ác Hồ Chí Minh trước dư luận thế giới.

Chiếc tam bản, còn gọi đơn giản mà quen thuộc, là xuồng ba lá, gắn liền với đời sống dân miền Tây sông nước từ suốt hàng thế kỷ qua. Trước khi được gắn máy, nhưt là máy đuôi tôm, tam bản di chuyển bằng chèo. Từ 1 chèo tới 3 hoặc bốn chèo khi ghe chở nặng và muốn đi mau. Đôi khi chỉ có một cô gái quê vẫn chèo tam bản 2 chèo bằng 2 chân và ghe chạy thoăn thoắt trên sông nước.

Nhưng chiếc tam bản này, loại được đóng bằng ván dày hơn, để đánh cá trong sông rạch vùng Bà Rịa. Và cũng từ đây, chiếc tam bản chở 9 người đã lao mình ra biển đông tìm tự do. Nghe nói lại thì loại ghe tam bản này ngày nay chỉ còn mười chiếc lưu hành.

Ngày 2 tháng 9 năm 1984

Tháng 11 năm rồi, tại Viện Bảo tàng Hải cảng Le Havre, Pháp, anh Tài Phùng gặp lại chiếc tam bản của 40 năm trước như gặp lại người bạn xưa lúc anh 22 tuổi. Cảm động, đầy nước mắt. Anh khóc khi tay anh sờ chiếc tam bản. Chiếc ghe được Viện Bảo tàng giữ gìn cẩn thận, nay trông nó có vẻ như trẻ đẹp hơn lúc nó ra đi.

Hình ảnh của bốn mươi năm qua nay bỗng hiện lại rõ: 9 người xếp nhau chỗ ngồi trên một diện tích gần 15m², trong số đó có 3 phụ nữ và 1 em bé 12 tuổi.

Thường thì dân đi biển đều biết chỉ có tháng ba là biển yên sóng lặng – tháng ba bà già cỡi sóng – còn lại các tháng khác trong năm biển đều có sóng gió. Tháng 9 bắt đầu mùa sóng gió giống bão mà anh Tài dám chở 9 người trên chiếc tam bản mong manh như vậy

ra biển khơi, chỉ một mình anh lái. Mà anh, nếu sống bằng nghề ghe thuyền, thì cũng chỉ quen lui tới trong sông rạch, chớ có đưa chiếc tam bản này ra biển bao giờ đâu.

Vậy mà nay anh dám đi biển, thách thức với giông bão và biển cả. Anh không sợ vì tự tin tài lèo lái tam bản của anh xưa nay? Hay anh không sợ vì không ý thức được tầm hiểm nguy của biển cả? Hay anh và bà con trên tam bản đều biết sợ mà vẫn liều mạng vì còn tin ở số mạng và Trời thương kẻ lành. Cái sợ hồ chí minh thì khủng khiếp hơn biển cả nhiều vì chết trên biển cả vẫn ít đau đớn hơn chết do Hồ Chí Minh gây ra!

Chiếc tam bản của anh Tài với 9 thuyền nhơn từ Bà Rịa ra đi. Sau 7 ngày chạy buồm và chèo, ghe ra được tới biển khơi. Nhưng qua ngày thứ hai, thấy nước uồng và lương thực phải hạn chế nên mỗi người chỉ ăn ngày một bữa mà thôi. Biển bắt đầu động mạnh, báo hiệu bão sắp tới. Hai lần trước đã qua khỏi. Kỳ này không biết thế nào đây? Anh vội làm dấu hiệu cứu cấp. Thật may đúng lúc đó, một chiếc tàu hàng vừa đi tới kịp trông thấy, thuyền trưởng ra lệnh tiến tới gần xem và liệu cách cứu giúp. Khi thấy chiếc tam bản như vậy thì chỉ có cách duy nhất là hốt nguyên chiếc ghe đem lên tàu và chở đi. Chiếc hàng hải thương thuyền này của hãng Chargeurs Réunis của Pháp nên tất cả người và tam bản đều được chở về Pháp. 9 người sau một thời gian đều lần lượt đi định cư các nơi theo thân nhơn bảo lãnh. Anh Tài đi Mỹ và định cư ở Texas.

Chiếc tam bản được giữ lại, không bị vớt đi, vì giá trị quá đặc biệt của nó. Sứ mạng chở người chạy trốn tội ác dã man của cộng sản. Một chứng tích một giai đoạn lịch sử khi cộng sản tới giải phóng.

Chiếc tam bản được Cảng Le Havre gìn giữ và sau đó được đưa vào Bảo tàng viện Cảng cất giữ.

Vào những năm đầu 1980, Pháp đón nhận người đông dương cũ tỵ nạn cộng sản. Người tầu sanh sống ở Đông dương cũng chạy theo tỵ nạn. Tới Paris, họ mở tiệm bán thực phẩm Á châu. Chợ Tang Frères mở cửa ở Quận 13 Paris, một quận nghèo nơi sát ngoại ô, dân cư phần lớn là rệp và đen, nhà cửa rẻ tiền. Để thu hút người vượt biển, phần lớn là Việt Nam, vì những người đi từ Lào và Miên đi bộ được, Chợ Tang Frères mượn chiếc tam bản này đem về triển lãm trước Chợ.

Quả thật, chiếc ghe thu hút rất đông người tới coi, cả người Pháp. Vì lúc đó dư luận Pháp cũng bắt đầu phản tỉnh về cộng sản. Những trí thức tả khuynh như BS Bernard Kouchner, lúc trẻ đã từng qua sống bên cạnh Fidel Castro để tỏ lòng ngưỡng mộ vị anh hùng giải phóng nhơn dân khỏi áp bức đế quốc tư bản, đứng ra tổ chức "Đảo Ánh sáng", đưa một chiếc tàu lớn trang bị gần như nhà thương chạy qua biển đông tìm cứu người vượt biển. Triết gia Jean-Paul Sartre, lúc mê cộng sản đã từng chửi ai không theo cộng sản là thứ ngu như con chó, suốt trong nhiều năm thù ghét ông Raymond Aron vì ông Aron chống cộng sản, trước hiện tượng đông đảo người Việt Nam vượt biển, ông giựt mình, lên án

cộng sản, bắt tay hòa giải với người bạn xưa. Một số thanh niên, sinh viên Pháp "mao-ít" nay cũng vớt nón cối, rửa mặt mày cho sạch sẽ và tươi tỉnh lại.

Sau thời gian chung bầy ở chợ Tang Frères, chiếc tam bản được trả về Le Havre. Và lại lúc này, Tang Frères khỏi cần câu khách nữa vì chợ không đủ hàng bán, người tỵ nạn tới Pháp ngày càng đông. Khi mới tới, họ được đón tiếp ở vùng Paris để làm giấy tờ, và khám sức khỏe, qua tháng sau đưa về các tỉnh định cư. Trong lúc ở tạm Paris, họ được nuôi ăn ở và được chút tiền túi nên ai cũng rủ nhau đi chợ.

40 năm sau

Anh Tài cũng chỉ là một trong hằng triệu người Việt Nam vượt biển đi tỵ nạn cộng sản sau 30/04/1975, may mắn tới được đất nước tự do vì cùng lúc đó có hằng trăm ngàn người khác nằm dưới lòng biển lạnh hoặc phơi xác nơi rừng xanh.

Nay chiếc tam bản này sẽ tới Thủ đô Việt nam tỵ nạn ở California theo hợp đồng dài hạn giữa Viện Bảo tàng Việt nam VHM, Đại diện bởi ông Châu Thủy và Viện bảo tàng Cảng Le Havre đại diện bởi ông Didier Raux, Chủ tịch.

**Ông Châu Thủy và ông Didier Raux
ký hợp đồng cho mượn dài hạn chiếc ghe**

Chuyện chiếc tam bản của 40 năm trước nay được nhắc lại và đem về Huê kỳ triển lãm dài hạn nhờ anh Tài hưởng ứng lời kêu gọi đóng góp tài liệu, ký ức về vượt biển, vượt biên của viện VHM phổ biến. Và anh Tài là nhơn chứng sống với vai trò chủ động của lịch sử chiếc ghe.

Nghe lịch sử của chiếc ghe do chính nhơn chứng kể lại, ông Chủ tịch Bảo tàng Le Havre vô cùng cảm động, ông thốt lên "Câu chuyện này, đúng hơn chính là câu chuyện của một

nhóm nhỏ thuyền nhỏ, họ không phải là dân đi biển nhà nghề, lại đi trên một chiếc ghe như chiếc gáo dừa khô, hay cái vỏ trứng vịt. Hai ngày sau hết lương thực, mọi người phải nhịn đói và lo sợ, dưới cái nắng cháy da cháy thịt. Còn chiếc ghe trong tình trạng đó trôi dạt trong 7 ngày trên biển khơi...".

Tiếp lời ông Didier, ông Châu Thủy, Chủ tịch Viện Thuyền nhỏ Việt Nam VHM thành lập năm 2016 ở Garden Grove, California, Hoa Kỳ, phát biểu "Đó cũng là một phần của lịch sử những người tỵ nạn chúng tôi và là biểu tượng được cả thế giới nhìn nhận, nó biểu hiện những người Việt Nam đi tìm tự do trong lúc đó đã có hàng triệu người chôn mình dưới lòng biển. Nó cũng nói lên sự can đảm và là một tấm gương cho những thế hệ sau".

Ông Châu Thủy cũng là thuyền nhỏ nên ông mong muốn Viện Bảo tàng sẽ bảo tồn và lưu giữ lịch sử của những người tỵ nạn may mắn tới được các xứ trên khắp thế giới mà lớp trẻ không được biết đến.

Trước thảm nạn vượt biển của hàng triệu người bỏ nước ra đi tỵ nạn, cả thế giới đều tỏ tình đoàn kết, chia sẻ nỗi đau của người Việt Nam tỵ nạn, thì đám cộng sản lãnh đạo đảng như Phạm Văn Đồng, Lê Duẩn, Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười... không tiếc lời miệt thị là lũ sợ lao động, chạy theo bơ sữa của đế quốc, thứ đi điếm... Mép chưa kịp ráo nước miếng, họ đã gọi người Việt tỵ nạn cộng sản ở Mỹ, ở Canada, ở Úc... là "khúc ruột ngàn dặm".

Còn hỏi có "Ghe nào chở hết tội ác Hồ Chí Minh?" Thì xin thưa tới nay, như nhiều người biết vẫn chưa có ghe nào có thể chở hết tội ác của tên này đối với dân tộc Việt Nam.

Nguyễn Thị Cẩm May
15/01/2023

